

Resolució 673/2022, de 12 d'agost**Número d'expedient de la Reclamació:** 433/2022**Administració reclamada:** Ajuntament de Castellar del Vallès**Informació reclamada:** Informació diversa sobre la realització de pràctiques de tir i proves psicotècniques a la policia local des del 2006 al 2021.**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial

Resum: La reclamació es presenta contra el silenci de l'Administració, que ja en fase de reclamació invoca dues causes d'inadmissió de la sol·licitud: la primera, la complexitat d'elaboració de la informació, atès l'abast temporal de la sol·licitud i el fet que en la major part no és informació que es pugui extreure de forma automatitzada; la segona, l'abús de dret, fonamentat en el volum de sol·licituds i en el caràcter repetitiu d'algunes d'elles. Aquesta Comissió ve aplicant el criteri d'interpretar, a partir de la literalitat de l'article 35 LTAIPBG, que les causes d'inadmissió no trenquen la regla d'efecte estimatori del silenci, que només cedeix davant el supòsit de concurrència de límits a l'accés previst a l'apartat 2 de l'article 35. De tal manera que l'Administració no podria oposar extemporàniament les causes d'inadmissió, un cop produït el silenci. Això no vol dir, tanmateix, que aquesta Comissió no pugui, en exercici de les seves funcions revisores, apreciar la concurrència d'un abús de dret o d'una desproporció que lesioni el servei públic d'ofici o a instància de l'Administració encara que no hagués estat oportunament invocada en el procediment de sol·licitud, si queda justificada en el procediment de reclamació, a l'igual que ho podrà fer la instància judicial en seu d'un eventual recurs contenciós administratiu (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 1163/2022). La concurrència de l'abús de dret com a causa d'inadmissió és diferent en la legislació aplicable als ens i òrgans de l'administració de l'Estat (Llei 19/2013, del 19 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) de la què és d'aplicació a les administracions catalanes subjectes a l'LTAIPBG, que no preveu aquest supòsit com a causa d'inadmissió. Certament, aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que, en tant que principi general del dret proclamat als articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, la prohibició de l'abús de dret civil aplica també als procediments d'accés i garantia de la informació pública. Nogensmenys, la seva apreciació no es pot justificar en un volum alt d'activitat, sinó que s'ha de justificar en les característiques d'aquesta institució: l'exercici d'un dret de forma aparentment correcta, que produeixi un dany o perjudici a un tercer, amb la voluntat de perjudicar-lo i en absència d'un interès legítim. I correspon acreditar l'efectiva concurrència d'aquests requisits a la persona que l'invoca, en aquest cas, l'Administració, sense que pugui considerar-se suficient la mera referència a la reiteració d'algunes de les sol·licituds, sense major concreció ni referència a la què és objecte d'aquesta reclamació. Quant a la complexitat de la tasca d'elaboració, l'article 29.1.b LTAIPBG disposa que les administracions poden inadmetre les sol·licituds si per a obtenir la informació cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, i preveu que en aquest cas, es pugui donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant. No consta que l'Administració hagi ofert la informació desglossada facilitant una admissió i estimació parcial de la informació, i certament que l'Administració hauria d'haver estat prou diligent per invocar aquesta causa d'inadmissió dins del termini per resoldre la sol·licitud, prèvia ampliació d'aquell termini, si escau, de conformitat amb l'article 33.1 i 2 LTAIPBG. Nogensmenys, aquesta Comissió aprecia arran de l'informe emès per l'Administració i atenant l'ampli període temporal

de la sol·licitud, que l'elaboració completa de la informació en els termes sol·licitats requereix d'un esforç desproporcionat a l'administració reclamada, ateses les seves dimensions, que col·lapsaria el servei en perjudici dels interessos generals, sense la persona reclamant hagi motivat ni justificat l'adequació i necessitat de la informació completa per a la finalitat de l'accés, que no ha estat explicitada, més enllà d'apuntar a la previsible existència de la informació en poder de l'Ajuntament, que no ha estat negada. D'acord amb l'exposat, la reclamació s'estima parcialment i es declara el dret de la persona reclamant a la informació que l'Ajuntament ja tingui prèviament elaborada en compliment dels deures de publicitat activa, així com aquella l'elaboració de la qual pugui obtenir-se sense un esforç desproporcionat a partir de mitjans de consulta automatitzats, i es desestima la reclamació en relació amb aquella informació l'elaboració de la qual l'Ajuntament justifiqui que comporta una tasca que col·lapsaria els serveis municipals perjudicant l'interès general en el servei públic.

Paraules clau: Ajuntament. Entitats veïnals. Policia local. Proves psicotècniques. Pràctiques de tir. Contractes. Convenis. Pressupostos. Reclamació contra silenci. Inadmissió extemporània. Abús de dret. Tasca complexa d'elaboració. Proporcionalitat. Mediació sense acord.

Mediador: Josep Mir Bagó

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 5 de maig de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 433/2022, presentada contra l'Ajuntament de Castellar del Vallès, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de març de 2022 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública a l'Ajuntament de Castellar del Vallès: "Se'ns faciliti llistat d'entitats que entre els anys 2006 al 2021 inclòs, han dut a terme les proves psicotècniques, tot indicant els períodes i dates en que s'han dut a terme les proves psicotècniques als agents de policia de la policia local de Castellar del Vallès, contractes, convenis entre les entitats i l'ajuntament per tal d'establir la realització d'aquestes proves, el cost de les mateixes, les factures de les mateixes, el cost dins del pressupost anual, el realitzat del pressupost dins els pressupostos, l'aprovació per part de l'ajuntament de la realització d'aquestes proves i amb quin acte administratiu ha estat adjudicat (licitació, concurs públic, contracte públic, etc.) Se'ns faciliti llistat d'entitats que entre els anys 2006 al 2021 inclòs, han dut a terme les proves de tir, tot indicant els períodes i dates en que s'han dut a terme les 2 proves de tir anuals als agents de policia de la policia local de Castellar del Vallès, contractes, convenis entre les entitats i l'ajuntament per tal d'establir la realització d'aquestes proves,

el cost de les mateixes, les factures de les mateixes, el cost dins del pressupost anual, el realitzat del pressupost dins els pressupostos, l'aprovació per part de l'ajuntament de la realització d'aquestes proves i amb quin acte administratiu ha estat adjudicat (licitació, concurs públic, contracte públic, etc.) Reiterem, tota aquesta documentació en des de l'any 2006 al 2021 inclòs”.

3. La Reclamació presentada el 5 de maig de 2022 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud i que la informació és demanada per comprovar el compliment de la legalitat en relació amb l'ús d'armes de foc per part de la Policia local.
4. L'11 de maig de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Castellar del Vallès i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 16 de maig de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
6. El 19 de maig de 2022 l'Ajuntament inadmet la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent 2 invocant la necessitat d'una tasca complexa d'elaboració. La concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat es justifica en els termes següents: “Els tècnics proposen a l'òrgan competent inadmetre la petició de l'interessat, d'acord amb allò previst a l'article 29.1, lletra b), LTAIPBG, i article 66 Decret 8/2021. L'interessat sol·licita la informació de tots els llistats d'entitats que han dut a terme les proves psicotècniques i proves de tirs per parts dels agents de la Policia Local de Castellar del Vallès durant el període del 2006 al 2021, així com tots els contractes, convenis, cost de les mateixes, factures, relació amb el pressupost municipal i acte administratiu emès. La recerca de tota aquesta informació per l'extens període de temps indicat constituiria una intromissió a l'activitat ordinària de l'Administració, ja que és una tasca molt complexa d'elaboració i reelaboració, a la qual resultaria necessari haver de destinar els recursos municipals durant un període de temps perllongat, cosa que comportaria el desplaçament temporal o fins i tot la paralització del despatx ordinari de la resta d'assumpte de la unitat encarregada, com a mínim, amb afectació a altres persones interessades. Abundant en l'anterior, cal afegir que l'abast temporal d'aquesta petició d'accés a la informació no

respecta el principi de proporcionalitat ni finalitat d'aquest dret reconegut (entre d'altres), en tant que es demana la informació pública des de l'any 2006 a 2021 (15 anys). Per la dimensió pressupostària de l'Ajuntament, els seus recursos humans i materials estan delimitats a un conjunt de funcions que tenen atribuïdes cada entitat administrativa, sense que puguin extralimitar-se'n en d'altres funcions que suposin un afegit a la seva activitat ordinària (a excepció d'aquelles previstes legalment). A més a més, a data de l'emissió del present, hem d'afegir que encara no treballa amb la totalitat dels expedients administratius de forma electrònica, motiu pel qual caldria fer una recerca de tota aquella documentació física als diferents arxius on està dipositada la documentació. És a dir, no es podrien utilitzar mitjans informàtics disponibles per tal de facilitar aquesta informació pública sol·licitada (art. 66.1, lletra b), fet que ajudaria i agilitzaria la tasca de recerca. Més concretament, la informació pública d'aquests 15 anys sol·licitats comportaria una dedicació exclusiva de tot el departament d'Organització i sistemes (Regidoria de Responsabilitat Social), el qual s'encarrega de gestionar el dret d'accés a la informació pública i només està conformat per un tècnic. No només cal un treball tècnic i mecànic per obtenir tota la informació sol·licitada, sinó que aquesta hauria de ser analitzada vers la vinculació directa a dades personals de tercers així com la ponderació dels límits previstos en relació a la Llei orgànica 3/2018, 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia de drets digitals, a més del Reglament de la Unió Europea 2016/679, pel qual s'aprova la protecció de les persones físiques en el que respecte el tractament de dades personals i la lliure circulació d'aquests. Per tant, caldria un recolzament al tècnic d'aquesta unitat amb un perfil qualificat i jurídica a efectes de valorar i ponderar la informació pública facilitada. Mostra d'aquesta impossibilitat, tal i com disposa l'article 66.2 del Decret 8/2021, es fa una declaració dels recursos humans i materials als efectes oportuns. Aquesta dedicació deixaria de banda les altres peticions d'accés a la informació pública que s'estan cursant, les quals durant l'any 2022 (i a data del present) són 58. Com a conseqüència, hem de concloure que la resposta a la petició d'informació sol·licitada implica una càrrega de treball inassumible i desproporcionada, sobretot tenint en compte que per poder-la satisfer caldria accedir a diferents fonts d'informació, bases de dades i arxius municipals. Per tot l'exposat, aquests tècnics consideren i proposen la inadmissió de la petició d'accés a la informació pública per tots els motius exposats anteriorment, els quals han estat analitzats i considerats per la mateixa Comissió de Garantia d'Accés a la Informació Pública en les seves Resolucions, per exemple, la núm. 91/2018 i la 557/2020. Tot i haver transcorregut el termini legal per resoldre la present petició d'accés a la informació pública –tal i com preveu l'article 35.2 LTAIPG i l'article 24.2, lletra a) LPACAP-, no existeix una vinculació expressa al sentit estimatori de la petició de l'Associació, ja que

concorre un supòsit d'inadmissió tal i com s'ha manifestat en la consideració anterior. Cal posar de manifest que les 58 peticions d'accés a la informació pública que portem en aquest any 2022, 11 han estat realitzades per aquesta Associació, corresponent a un 18,86%: LGENT-2022-760; LGENT-2022-761; LGENT-2022-762; LGENT-2022-763; LGENT-2022-764; LGENT-2022-1482; LGENT-2022-2674; LGENT-2022-2746; LGENT-2022-3943; LGENT-2022-4097; LGENT-2022-4394. D'aquestes onze (11) peticions podem concloure el següent: a) La present sol·licitud (LGENT-2022-3943) esdevé del mateix objecte que la petició amb referència LGENT-2022-760, la qual ha estat resolta per Decret d'Alcaldia 354, notificada en data 7 de març (LGSOR 2054) i, a més, està pendent de resolució per part de la GAIP (reclamació 192/2022) en tant no s'ha arribat a un acord en la sessió de mediació del passat 29 de març de 2022. b) Les sol·licituds presentades en aquest any: cinc (5) han estat registrades en data 18 de gener de 2022; dues (2) en data 29 de gener de 2022; dues (2) en data 17 i 18 de febrer de 2022; tres (3) en el període de temps del 10 al 17 de març de 2022. Aquest volum i presentació de sol·licituds pot esdevenir un abús del dret d'accés a la informació pública, moltes d'elles d'igual contingut que d'altres exercides anteriorment. És un fet evident, sigui dit això en el context material que estem abordant, les peticions d'aquesta Associació venen suposant un perjudici en l'activitat ordinària dels serveis municipals i un detriment de les peticions d'accés a la informació pública de tercers. Aquest abús del dret d'accés a la informació pública ha estat apreciat per la GAIP en diferents resolucions (per exemple, la resolució 813/2020), on justifica el següent: <<(…) Encara que l'abús de dret no és una causa d'inadmissibilitat de les reclamacions davant de la GAIP que hagi estat recollida expressament per l'article 33 RGAIP, això no és obstacle perquè pugui aplicar-se igualment, ja que com a principi general del dret proclamat pel dret civil (els articles 111-7 del Codi Civil de Catalunya i 7 del Codi Civil espanyol proscriuen l'abús de dret) és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, com és el cas d'aquesta Reclamació. Per tant, és procedent declarar la inadmissió d'aquesta Reclamació per abusiva.(…)>>".

7. El 22 de maig de 2022 la GAIP rep al·legacions de la persona reclamant a l'anterior resolució, amb les quals qüestiona la concurrència de la causa d'inadmissibilitat invocada i nega que les seves sol·licituds siguin constitutives d'abús de dret.
8. El 23 de maig de 2022 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, que adjunta la resolució reproduïda a l'antecedent 6 i, en base a ella, posa de manifest que no cal realitzar la mediació sol·licitada.

9. El 12 de juliol de 2022 es celebra la primera sessió de mediació que finalitza sense l'acord de les parts.
10. El 27 de juliol de 2022 el mediador signa un escrit en el que deixa constància que en “el procés de signatura de l'acta la part reclamant demana ampliar el termini per revisar l'acta, petició que li és denegada atès que des de la Comissió es considera que 3 dies són suficients per fer-ho i, ja fora de termini, el dia 26 de juliol, formula esmenes a l'acta i mostra el seu desacord al termini que se li ha atorgat i es desprèn que no té la voluntat signar-la. En conseqüència, i d'acord amb l'article 37.5 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, la Reclamació 433/2022 es resoldrà mitjançant resolució del Ple de la GAIP, en aplicació del que preveu l'article 42.6 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern”.
11. El 27 de juliol de 2022 la persona reclamant manifesta que si s'incorporen dues al·legacions sí que s'avindria a signar l'acta de la sessió de mediació; tanmateix, des de la GAIP no es considera pertinent incorporar-les.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el

seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Manca d'acord en el procediment de mediació

Dels antecedents es desprèn que la persona reclamant va sol·licitar el procediment de mediació previst a l'article 42.2. LTAIPBG, i que celebrada la sessió de mediació, les parts van mantenir discrepàncies, sens arribar a un acord, motiu pel qual el vocal mediador de la GAIP, d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, va donar per finalitzada la mediació, i va informar a les parts, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, que es continuaria amb la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza aquesta resolució amb el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la

informació, considerada en els termes en què es va formular i sotmetre a la decisió administrativa que aquesta Comissió ara revisa, i sense que les propostes d'accés o les concrecions o modificacions en l'objecte o format d'accés que s'hagin pogut preacordar entre les parts en el marc de la mediació, un cop finalitzat sense acord i decaigudes per aquesta causa, puguin vincular les parts ni condicionar la Resolució.

3. Sobre l'abús de dret i la complexitat de la tasca d'elaboració per justificar la inadmissió de la sol·licitud.

La reclamació es presenta contra el silenci de l'Administració, que ja en fase de reclamació invoca dues causes d'inadmissió de la sol·licitud: la primera, la complexitat d'elaboració de la informació, atès l'abast temporal de la sol·licitud i el fet que en la major part no és informació que es pugui extreure de forma automatitzada; la segona, l'abús de dret, fonamentat en el volum de sol·licituds i en el caràcter repetitiu d'algunes d'elles.

Aquesta Comissió ve aplicant el criteri d'interpretar, a partir de la literalitat de l'article 35 LTAIPBG, que les causes d'inadmissió no trenquen la regla d'efecte estimatori del silenci, que només cedeix davant el supòsit de concurrència de límits a l'accés previst a l'apartat 2 de l'article 35. De tal manera que l'Administració no podria oposar extemporàniament les causes d'inadmissió, un cop produït el silenci. Això no vol dir, tanmateix, que aquesta Comissió no pugui, en exercici de les seves funcions revisores, apreciar la concurrència d'un abús de dret o d'una desproporció que lesioni el servei públic d'ofici o a instància de l'Administració encara que no hagués estat oportunament invocada en el procediment de sol·licitud, si queda justificada en el procediment de reclamació, a l'igual que ho podrà fer la instància judicial en seu d'un eventual recurs contenciós administratiu (Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya núm. 1163/2022).

La concurrència de l'abús de dret com a causa d'inadmissió és diferent en la legislació aplicable als ens i òrgans de l'administració de l'Estat (Llei 19/2013, del 19 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) de la què és d'aplicació a les administracions catalanes subjectes a l'LTAIPBG, que no preveu aquest supòsit com a causa d'inadmissió. Certament, aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que, en tant que principi general del dret proclamat als articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, la prohibició de l'abús de dret civil aplica també als procediments d'accés i garantia de la informació pública. Nogensmenys, la seva apreciació no es pot justificar en un volum alt d'activitat, sinó que s'ha de justificar en les característiques d'aquesta institució: l'exercici d'un dret de forma aparentment correcta, que produeixi un dany o perjudici a un tercer, amb la voluntat de perjudicar-lo i en absència d'un interès legítim. I correspon acreditar l'efectiva

concurrència d'aquests requisits a la persona que l'invoca, en aquest cas, l'Administració, sense que pugui considerar-se suficient la mera referència a la reiteració d'algunes de les sol·licituds, sense major concreció ni referència a la què és objecte d'aquesta reclamació.

Quant a la complexitat de la tasca d'elaboració, l'article 29.1.b LTAIPBG disposa que les administracions poden inadmetre les sol·licituds si per a obtenir la informació cal una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, i preveu que en aquest cas, es pugui donar la informació de manera desglossada, amb l'audiència prèvia del sol·licitant. No consta que l'Administració hagi ofert la informació desglossada facilitant una admissió i estimació parcial de la informació, i certament que l'Administració hauria d'haver estat prou diligent per invocar aquesta causa d'inadmissió dins del termini per resoldre la sol·licitud, prèvia ampliació d'aquell termini, si escau, de conformitat amb l'article 33.1 i 2 LTAIPBG. Nogensmenys, aquesta Comissió aprecia arran de l'informe emès per l'Administració i atenent l'ampli període temporal de la sol·licitud, que l'elaboració completa de la informació en els termes sol·licitats requereix d'un esforç desproporcionat a l'administració reclamada, ateses les seves dimensions, que col·lapsaria el servei en perjudici dels interessos generals, sense que la persona reclamant hagi motivat ni justificat l'adequació i necessitat de la informació completa per a la finalitat de l'accés, que no ha estat explicitada, més enllà d'apuntar a la previsible existència de la informació en poder de l'Ajuntament, que no ha estat negada.

El que s'avalua és si recopilar-la comporta o no una tasca complexa, i en principi, sembla plausible que així sigui, vist que es demana informació detallada d'un molt ampli període de temps, de quinze anys, i provinent de diferents fonts: registre de contractes, registre de convenis, dates concretes de totes les proves psicotècniques i de totes les pràctiques de tir documentades en execució dels contractes i convenis, partides pressupostàries afectades i anotacions d'execució pressupostària, factures, actes administratius i acords dels òrgans municipals aprovant la realització d'aquestes proves i el procediment d'adjudicació.

L'article 66 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre al transparència i el dret d'accés a la informació pública, despleguen les previsions de l'article 29.1 LTAIPBG respecte de la inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació que comportin una tasca complexa d'elaboració per a l'Administració, en aquests termes:

"1. Als efectes del que preveu la lletra b) de l'article 29.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, han de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en les quals concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents

expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles.

b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles.

2. Les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre.

3. La inadmissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat”.

L'Ajuntament fa esment a la inexistència de la informació completa incorporada a un gestor electrònic documental que li permeti extreure-la per mitjans automatitzats sense un esforç desproporcionat, per bé que no concreta el període temporal afectat per aquesta mancança, i a l'escassetat de personal que, per satisfer la sol·licitud, s'hi hauria de dedicar íntegrament durant dies.

En tot cas, el règim de publicitat activa dels contractes establert a l'article 13 LTAIPBG comporta l'obligació de l'Ajuntament d'informar en el portal de transparència dels contractes realitzats almenys en els darrers cinc anys, amb indicació de l'objecte, l'import i la identitat de l'adjudicatari, igual que l'article 14 LTAIPBG disposa l'obligació de publicitat activa dels convenis, de manera que la resposta a la sol·licitud d'informació pel que fa als adjudicataris de contractes o atorgants de convenis per a la realització de proves psicotècniques i de pràctiques de tir, el seu preu, i el procediment d'adjudicació, en relació amb els darrers cinc anys (2017-2021), no es pot considerar informació que s'hagi d'elaborar arran de la sol·licitud i, per tant, no se'n pot apreciar la concurrència d'una tasca complexa d'elaboració, de manera que en relació amb la informació relativa als contractes o convenis dels anys 2017 al 2021 que tinguin per objecte la realització de les proves psicotècniques als agents de la policia local, i concretament als seus adjudicataris, el seu import i procediment d'adjudicació, la reclamació s'ha d'estimar.

Pel que fa a la informació pressupostària, es demana “el cost dins del pressupost anual, el realitzat del pressupost dins els pressupostos” el què resulta ambigu, però podria fer referència a la previsió del cost previst en els pressupostos i a la despesa executada en els pressupostos derivada dels contractes i convenis per a la realització de pràctiques de tir i proves psicotècniques. No sembla que hagi de ser complex facilitar informació respecte de la partida pressupostària amb càrrec a la qual s'han imputat aquests contractes i convenis, però en canvi

pot ser complex fer la cerca de la previsió i execució pressupostària retrospectivament fins al 2006. Per tant, la reclamació s'estima parcialment i es declara el dret a obtenir aquesta informació pressupostària referida als darrers cinc anys.

Quant a les factures, almenys les dels darrers anys, previsiblement estaran informatitzades al gestor electrònic de factures. En relació amb les què ho estiguin la reclamació s'ha d'estimar parcialment perquè no s'aprecia complexitat d'elaboració en l'extracció d'aquesta informació de manera automatitzada. Quant a la resta de factures la recopilació de les quals requereixi l'accés directe i manual a cada expedient de contractació i prèvia justificació de l'Ajuntament en aquest sentit, la reclamació es desestima considerant desproporcionada la tasca d'elaboració i atenent el perjudici que suposaria pel normal funcionament dels serveis públics.

Finalment, pel que fa als actes d'aprovació per part de l'Ajuntament de la realització d'aquestes proves i a la relació de dates en què s'han dut a terme les proves de tir i les proves psicotècniques a cada agent des del 2006, és plausible que resulti complex recopilar-la, i no havent justificat la rellevància de la informació per a la finalitat de l'accés, es considera desproporcionat el perjudici en els interessos generals derivats de la dedicació de personal necessària per obtenir-la de la consulta manual dels arxius municipals. Per tant, el dret d'accés a aquesta informació es condiona a què l'Ajuntament en pugui fer una cerca i extracció automatitzada, que no requereixi d'un esforç desproporcionat de personal.

D'acord amb l'exposat, la reclamació s'estima parcialment i es declara el dret de la persona reclamant a la informació que l'Ajuntament ja tingui prèviament elaborada en compliment dels deures de publicitat activa, així com aquella l'elaboració de la qual pugui obtenir-se sense un esforç desproporcionat a partir mitjans de consulta automatitzats, i es desestima la reclamació en relació amb aquella informació l'elaboració de la qual l'Ajuntament justifiqui que comporta una tasca que col·lapsaria els serveis municipals perjudicant l'interès general en el servei públic.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 12 d'agost de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 433/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació que l'Ajuntament ja tingui prèviament elaborada en compliment dels deures de publicitat activa, així com aquella l'elaboració de la qual pugui obtenir-se sense un esforç desproporcionat a partir mitjans de consulta automatitzats,
2. Desestimar parcialment la reclamació i en relació amb aquella informació l'elaboració de la qual l'Ajuntament justifiqui que comporta una tasca d'elaboració que col·lapsaria els serveis municipals perjudicant l'interès general en el servei públic, d'acord amb el fonament jurídic 3.
3. Requerir a l'Ajuntament de Castellar del Vallès que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies i a informar la GAIP, en aquest mateix termini, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 433/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.